

ГОЦЕВЪ ЛИСТЪ

Издава Кукушкото Благотворително Братство „Гоце Дѣлчевъ“ — София

1903

1933

Д. ШОПОВЪ.

ДУХЪТЪ НА ГОЦЕ.

Още въ тъмната епоха на българското двойно робство, безпорно Кукушъ е свѣтълъ най-ярко на Македонския хоризонтъ и събралъ около себе си едно съзвездие. — Много видни дейци сж записали своитѣ имена въ историята на македонската борба за права и свобода; дейци почернели, окървавени, изнемощели, съ пламтящи очи, горди и доволни отъ пренесената саможертва. Зареждатъ се като безкрайна верига имената на герои — светци, малки и голѣми, знайни и незнайни и като колосъ между тѣхъ скромната и буйна фигура на Гоце, великия синъ на Кукушъ, първия между първитѣ македонски апостолъ, великия българинъ и великото човѣшко сърдце, Гоце — въплотението на вѣчно будния духъ на Кукушъ, олицетворението на македонската борба за правда и свобода.

И предъ лицето на тая фигура, предъ светостта на това име въ душитѣ се възражда купнежа къмъ славната борба за свободата на роденъ край, въ която се заключава алфата и амегата на всѣка човѣшка проява, Защото Гоце бѣ живо отри-

цание на грижитѣ за ежедневнитѣ нужди за себе си и за своитѣ близки — свойствено не само на човѣка. Пламененъ идеализъмъ вдъхновяваше духътъ му, духътъ на истината, правдата и свободата, съставляващи сжщността на човѣка и за това неговото проявление се изрази въ една непрестанна и вѣчна борба за тържеството на великата истина, обществената правда и народна свобода.

„Бѣсна хала“ — духътъ на Гоце се бунтуваше предъ всѣка неправда и угнетения и съ устрѣмъ на възторженъ идеализъмъ се хвърляше въ шеметната борба за народни права и свобода. Защото най-великия идеалъ надъ всички идеали му бѣше да умрѣ въ славната борба за народна свобода. Духътъ на Гоце бѣсно се понесе въ борбата съ народното потисничество, за тържеството на народната свобода и свѣтовна правда. Духътъ на Гоце е духъ на вѣчната истина, свѣтовната правда и народна свобода.

Да бжде вѣченъ тоя духъ — духътъ на Кукушъ, духътъ на Македония.